

Víða stuðningur við tónlistarskólakennara í verkfalli:

„Ekkert annað en ferlega hallærislegt“

„Ég lýsi frati á það skilningsleysi sem virðist ríkja gagnvart tónlistarkennurum; þeirri stétt sem hlúði að okkar frábæra tónlistarfólki í æsku og á unglingsárum. Það er ekkert annað en ferlega hallærislegt að koma svona fram og ég mun minnast þessarar framkomu þegar kosið verður í næstu sveitastjórnarkosningum. Ég vona að fleiri séu sömu skoðunar,“ segir Jón Ólafsson, tónlistarmaður um verkfall tónlistarkennara.

Á þriðja hundrað kennara

Tónlistarkennarar í Félagi tónlistarkennara hafa nú verið í verkfalli í rúmar þrjár vikur og ekki sést enn til lands í samningarviðræðum þeirra við Samband sveitarfélaga. Í Reykjavík eru kennarar í verkfalli vel á annað hundrað, en tónlistarmendur í borginni yfir þrjú þúsund. Tugir eða jafnvel á annað hundrað tónlistarkennara í nágrennasveitarfélögunum eru einnig í verkfalli og nemendurnir skipta þúsundum.

Landkyrning og gjaldeyrir

Fleiri taka í svipaðan streng. Grímur Atlason, framkvæmdastjóri Airwaves hátíðarinnar sem haldin var um síðustu helgi er ómyrkur í máli: „Við Íslendingar hömpum listamönnum ekki síst tónlistarmönnum fyrir árangur þeirra á erlendri grundu. Við

tökum glöð við gjöfunum sem þeir færa okkur í formi þroska, gleði, ferðamanna, landkyrningar og gjaldeyris. En okkur virðist svona upp til hópa slétt sama um hvort þeir hafi til hnífs eða skeiðar eða hvort aðbúnaður þeim til handa sé boðlegur,“ segir Grímur.

Til framtíðar geti þetta þýtt fábreytt samfélag og gleðisnautt. „Við getum ekki alltaf bara staðið upp fyrir stéttirnar hvers verkföll snerta okkur hér og nú. Það er mikilvægt að halda úti öflugu tónlistarskólaskerfi. Það skilar okkur menningu og betri búsetuskilyrðum. Það skilar okkur líka alveg helling af peningum sem því miður virðist vera það eina sem vekur áhuga fjöldans. En við skulum fyrst og fremst hafa þetta í huga: Sjálfmynd samfélaga koðnar niður þegar menningin hverfur,“ bætir hann við.

Besta gjöfin

„Tónlistarnám er einhver besta gjöf sem hægt er að gefa barni og ætti að vera aðgengileg öllum grunnskólabörnum. Það er deginum ljósara að tónlistarlífið í dag byggir á þeim grunni sem tón-

Aukið vinnuframlag fyrir hærri laun?

Sveitarfélögin hafa sagt við samningaborðið að til að verða við kröfum Félags tónlistarkennara verði að koma til hagræðing á mótí. Í minnisblaði Ingu Rúnar Ólafsdóttir segir að á samningafundum hjá Ríkissáttasemjara hafi verið lagt til að vinnuframlag tónlistarkennara verði aukið á mótí launahækkunum. Að auka „sveigjanleika varðandi lengd skólaársins“. Að finna leiðir til að milda kostnaðaráhrif vegna álags vegna samkenslu og hlutanemenda. Breytingar á formi álagsgreiðslna, og einnig hafi verið viðræðar hugmyndir um að taka viðbótarlaun tónlistarkennar inn í grunnlaun.

„Við samningaborðið hefur öllum tilraunum SNS til að opna á umræðu um þessi atriði verið hafnað,“ segir í minnisblaðinu.

listarkennarar hafa lagt í gegnum tíðina.“ sagði Arna K. Einarsdóttir framkvæmdastjóri Sinfóníuhljómsveitar Íslands í viðtali við Reykjavík vikublað á dögunum, þegar hún var spurð um verkfall tónlistarkennar og hvort starf þeirra væri vanmetið.

Klukkan tifar

Sú spurning vaknar hvers vegna ekki er hægt að semja, ef stór sveitarfélög eða fyrirsvarsmenn þeirra kalla eftir samningum, eins og raunin hefur verið, en það eru jú sveitarfélögin sem mynda Samband sveitarfélaganna.

„Þú veltir fyrir þér hvernig það megi vera, að þegar svo mörg sveitarfélög og/eða stofnanir og kjörnir fulltrúar þeirra taka heilshugar undir okkar sanngjörnu kröfur um launaleiðréttingu og að það sé eðlileg og réttmæt krafa að við séum á sömu launum og aðrir kennarar, eins og við vorum fyrir efnahagshrunið, hvers vegna svo illa gangi að semja,“ segir Sigrún Grendal, formaður Félags tónlistarskólakennara í skriflegu svari við fyrirspurn blaðsins.

„Við veltum þessari spurningu líka fyrir okkur og þegar það eru meira en ellefu mánuðir síðan viðræðuáætlun var undirrituð milli aðila þá getum við ekki annað en túlkað það sem svo að þeir sem semja við okkur hafi ekki umboð til að semja við okkur á sömu

nótum og aðra kennara, að nú eigi að undanskilja okkur megin samningsmarkmiði Sambands íslenskra sveitar-

Sigrún Grendal.

félaga um jafnrétti í launasetningu,“ bætir hún við.

Það undirstriki þetta að á öllum þessum tíma, síðast á mánudag, hafi tónlistarkennurum verið „stíllt upp andspænis kröfum sem við getum ekki orðið við og öllum okkar hugmyndum hefur verið ýtt út af borðinu. Ef samningsborðið væri taflborð þá er viðhöfð ákveðin þráskák og slíkt myndu skákmenn varla leyfa sér í tafla ef notuð væri klukka. Við erum hins vegar í verkfalli og því getur það þjónað öðrum markmiðum sveitarfélaga að stilla okkur aftur og aftur upp með þeim kröfum sem þeir vita að við getum ekki orðið við, meðan klukkan tifar.“

Ekki náðist í Ingu Rún Ólafsdóttur, sviðsstjóra kjarasviðs Sambands sveitarfélaga, þrátt fyrir ítrekaðar tilraunir. Í umsögn Sambands sveitarfélaga við fjárlagafrumvarp næsta árs eru stjórnvöld hvött til þess að auka framlög til tónlistarkennslu. Í umsögn Reykjavíkurborgar er minnt á samkomulag við ríkið um tónlistarkennslu og bent á að ekki sé gert ráð fyrir viðbót þótt kjarasamningar og fjölgun tónlistarnemenda auki kostnað sveitarfélaganna.

Inga Rún Ólafsdóttir.

Grímur Atlason.

Jón Ólafsson.

Tónlistarkennarar hafa undanfarið skorað á bæjarstjórnir á höfuðborgarsvæðinu að leysa deiluna.

Hvað bjóða sveitarfélögin?

Fram kemur í minnisblaði sem Inga Rún Ólafsdóttir sendi sveitarstjórnarmönnum á dögunum að samninganefnd Sveitarfélaganna hafi gert tónlistarkennurum fjögur tilboð, sem Reykjavík vikublað birtir hér í tímaröð hér að neðan. Síðasta tilboðið var lagt fram daginn fyrir verkfall:

1. 2,8% hækkun launatöflu. Þrjár eingreiðslur á samningstímanum; 14.600 kr., 20.000 kr. og 20.000 kr. – engar efnislegar breytingar

á samningi. Viðræðuáætlun til að ræða mögulegar breytingar á kjarasamningi aðila. Gildistími samnings yrði frá 1. mars 2014 til 31. ágúst 2015.

2. 4,4% hækkun á launatöflu – engar efnislegar breytingar á samningi. Viðræðuáætlun til að ræða mögulegar breytingar á kjarasamningi aðila. Gildistími samnings yrði frá 1. mars 2014 til 31. ágúst 2015.

3. 7,5% hækkun á launatöflu á

samningstíma – litlar efnislegar breytingar en þær snéru ekki að greinum 2.1.5 og 2.1.6.4 og fólu ekki í sér tillögu um aukið kennsluframlag. Viðræðuáætlun til að ræða mögulegar breytingar á kjarasamningi aðila. Gildistími samnings yrði frá 1. mars 2014 til 31. ágúst 2015.

4. 7,5% hækkun á launatöflu – smávægilegar efnisbreytingar. Viðræðuáætlun til að ræða mögulegar breytingar á kjarasamningi aðila. Gildistími samnings yrði frá 1. mars 2014 til 31. ágúst 2015.

„Hvar sjáið þið sveigjanleikann? Að vinna á nóttunni?“ spyr Kristín Lárusdóttir.

Á að vinna á nóttunni?

Kristín Lárusdóttir er 39 ára sellóleikari og tónlistarkennari í verkfalli. Hún hefur stundað tónlistarnám frá sex ára aldri en byrjaði á sellóinu átta ára. Hún hefur stundað kennslu frá því snemma á þrítugsaldri en var einnig mörg ár í framhaldsnámi við erlenda háskóla, í Finnlandi og Lundúnum, en í framhaldsnáminu lagði hún stund á kennslufræði samfara tónlistarnáminu.

„Ég væri ekki sellóleikari, tónlistarkennari og raftónlistarmaður í dag nema vegna þess að ég hef lagt svo ótrúlega mikið á mig í mínu námi og starfi í gegn um tíðina. Og ég veit að kollegar mínir gera slíkt hið sama.

Menntun, reynsla, óreglulegur vinnutími og stöðugar æfingar meðfram kennslu – allt er þetta lítils metið. Við fáum ekki herra kaup. Mér var sagt síðast í vikunni af bæjarstjóra Mosfellsbæjar að ég ætti að leggja meira á mig til þess að fá herra kaup. Síðan spurði aðstoðarmaður hans hvar við gætum gefið meiri sveigjanleika á mótí herra kaup. Hvar sjáið þið sveigjanleikann? Að vinna á nóttunni? Þurfum við virkilega að brjóta vinnulöggjöfina varðandi hámarks vinnutíma til að fá sáemileg laun? Er ekki hægt að sýna okkur meiri virðingu en svo?“ segir Kristín Lárusdóttir í samtali við Reykjavík vikublað.